

MILUJTE SE A MNOŽTE SE!

Číslo 1/2, 15 listopad 2016

"Množej se jak veverky," prohlásili známí na adresu kamarádky čekající čtvrté dítě. Zřejmě tím chtěli vyjádřit, že dnes máš po dítěti jen někdo, kdo se domnívá, že kondom je jednotka mány na Pobřeží Slonoviny. Mít více než přijatelné dva kusy dítěti je často považováno za divné, snad až nezodpovědné. A to i přesto, že se jedná o nové dávkové poplatníky.

Je tak v případě, že žena rodí dítě výhradně jednoho pohlaví, bývá tolerován tentýž pokus o opačný, co, bude to ta holka?" ptávali se před pár měsíci známí s pohledem upřeným na mé břicho. "Hahaha, tak počtvrté to třeba vyjde," následovalo, jakmile jsem jim prozradila, že na holčičky zřejmě nevlastníme to správné know-how. Jasně, pokus o vtip. Jakmile bych se za dva, tři roky objevila opět v tehotských lačkáčích, dovedu si představit ten úžas v jejich: "Proboha PROČE???" "Ano, proč? Vážně, děti jsou radost, bude nejspíše; znít jako klíč; Copak je možné, aby si v dnešní době globální krize, nezaměstnanosti, ozónové díry, terorismu a šertví jeho je; tá normálně uvažující lidé přemýšleli jen proto, že mít dítě je prostě baví? Za tím musí něco být, třeba penězí smysl života nebo snad nedostatek přátele?"

Ale já nemám na mysli rodiny íhající každým měsícem na předávky. Ani ženy, jejichž pohled se zaměřuje pouze na kojence a jiné "koníčky" považují za sprosté slovo. Píšu o takových těch vcelku rozumně vypadajících lidech, zaměstnancích, podnikatelích, vesničanech i velkoměstských obyvatelích, lidech slézajících ve volném páse skály, přistupující ovce nebo stáječích med, háčkujících oděvní doplňky i režírujících divadelní hry. Pouze se kolem nich batolí a honí dítě jako smetí. Dávodě PROČE si kopy dítěti nepremýšleovat, máš být naopak spousta. Tak třeba peníze. Logicky by se čím více dítěti, tím větší náklady, kupodivu finančně utáhnout dvě dítěti nebo tři a více, už není takový rozdíl. Měli brát zcela vážně odhady nákladů na první rok života kojence, které se čas od času objeví v časopisech, přemýšleli bychom si v hrůze z chudoby tak maximálně káňka. Pokud bych odečetla částku, kterou nás kluci v prvním roce života skutečně stáli, od toho, kolik by nás podle předpokladů měli stát a rozdíl vhodila do prasátka, měla bych už jenom na věchny kroužky a lyžařské kurzy po dobu jejich základní školní docházky. Argumentem bývá také nedostatek individuální péče přitom; tím přitom zájemců o ni. Zatímco matky jedináčky jsou schopné naplnit věchny svůj volný čas a úsilí k osobnímu růstu své ratolesti, velké rodiny přitom sobí často chaoticky. Vyjádřeno jedinou větou: "Nasekali si hromadu dětí a teď to nezvládají." Má to ale svou výhodu. Z "multimatek" se v průběhu let stávají často (pokud se nestanou klientkami docenta Chochole;ka) přemýšlelnice v improvizaci a odbornice na krizový management. Kdo chce, vždycky si najde chvíli na každé ze svých dětí, pokud to ono právě potřebuje. A ve zbytku času neznám nic hezčího než rodinné výlety a jiné hromadné akce. Čas, který rodiče mezi své ratolesti dělí, si dítěti vynahradí se sourozenci. Až už tím, že se zrovna milují, nebo tím, že se právě mydlí po obě je pro ně rozvíjející.

Každý, ať rozmnožuje své geny tolikrát, na kolik svých kopií se cítí. Mít hodně dětí je stejně normální, jako nemít žádné nebo mít jenom jedno. I když...na jednu českou ženu i přemýšlel baby boom posledních let v průměru připadá stále pouhé dítěte. Takže možná je to celé naopak. Možná proto, že se veverky množí jako lidé, je jich čím dál tím méně...
HRDOUŠKOVÁ